

РЕШЕНИЕ

№ 1680

гр. София, 15.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в публично заседание на 15.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **7764** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по постъпила жалба от Я. Д. Ц., с която е оспорил мълчаливия отказ на председателя на Софийски районен съд да се произнесе по депозираното от него заявление за достъп до обществена информация с вх. №29005320/19.07.2022 г. От ответника е изискана и е изпратена административната преписка, видно от която с писмо изх. № 9002124/04.08.2022 г. Председателят на СРС се е произнесъл по заявлението, като е посочено, че СРС не разполага с така поисканата информация по заявление с вх. № 29005320/19.07.2022 г., поради което същата не може да бъде предоставена. Депозирана е уточнителна молба от жалбоподателя от 21.12.2022г., с която е посочено, че оспорва писмо с изх. № 9002124/04.08.2022 г. на Председателя на СРС, с което е уведомен, че информация не може да му бъде предоставена, като излага съображения, че отказът за предоставяне на информация по ЗДОИ, обективиран в писмото, е незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата. Прави искане за отмяна на отказа, обективиран в писмо с изх. №9002124/04.08.2022 г., като незаконосъобразен и преписката да бъде върната на ответника за ново произнасяне. Претендира разноските по делото.

Ответникът, чрез пълномощника Т. Д. – ръководител сектор „Правно обслужване“, в представените писмени становища поддържа, че жалбата е недопустима, в условията

на евентуалност, неоснователна и недоказана. Счита, че ЗДОИ не налага задължение на задължените лица по закона да обработват и създават статистическа и друга информация, която законът не изисква задължените лица да събират, обработват и съхраняват, за да предоставят така обработената или създадена информация под формата на отговор на искане за достъп до обществена информация. Претендира присъждането на сторените по делото разноски – възнаграждение за осъществено процесуално представителство.

С. градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания и доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства и на основание чл. 168, ал. 1 вр. чл. 146 АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Със заявление с вх. № 29005320/19.07.2022 г. за достъп до обществена информация до Софийския районен съд жалбоподателят Я. Ц. е поискал да му се предостави информация относно броя на разгледаните дела по жалби на „Топлофикация София“ ЕАД в СРС от второ гражданско отделение, 66-ти състав – съдия М. Г. Ш. В., срещу физически лица по години, за периода от 01.01.2000 г. до 30.06.2022 г., вкл.

Посочена е предпочитана форма за предоставяне на достъп до исканата информация по чл. 26, ал. 1, т. 3 ЗДОИ - на хартиен носител с препоръчано писмо.

Представен е отговор от отдел „Статистика“ в СРС до ръководител сектор „Правно обслужване“ относно постъпило запитване от Я. Ц. Д., с който е посочено, че не разполагат със статистическа информация за исканите от заявителя данни, поради което не могат да предоставят същата.

С писмо с изх. № 9002124/04.08.2022 г. заявителят е уведомен, че Софийският районен съд не разполага с исканата по заявление с вх. № 29005320/19.07.2022 г. информация, поради което не може да му предостави същата. Посочено е, че Софийският районен съд, макар и да въвежда и обработва данни относно страните по образуванията производства, като част от дейността по администриране на делата, не събира и не води статистика относно броя и видовете дела, заведени от конкретна страна срещу конкретен вид лица в съдебния процес. Не е налице и вече извършена статистическа обработка на поисканите данни, т.е., в хипотезата на създадена обществена информация от СРС, която е налична към датата на подаване на заявление вх. № 29005320/19.07.2022 г. Посочено е, че в конкретния случай към момента Софийският районен съд не е извършвал статистическа обработка на данни за броя разгледани от СРС, П ГО, 66 състав, дела, образувани по жалби на „Топлофикация София“ ЕАД срещу физически лица за периода 01.01.2000 г. – 30.06.2022 г., вкл. Писмото е подписано за председателя на Софийски районен съд от заместник-председател съгласно Заповед № АС-336/29.07.2022 г.

За установяване компетентността на издателя на акта е представена Заповед № АС-336/29.07.2022 г. на Председателя на Софийския районен съд, с която на заместник-председателя и ръководител на наказателно отделение е възложено да изпълнява функциите на административен ръководител – Председател на СРС, за периода от 01.08.2022 г. до 05.08.2022 г., включително.

От събраните по делото доказателства, в това число пояснение от жалбоподателя с вх. № 29006159 от 11.08.2022 г. по описа на СРС, становище от жалбоподателя с вх. № 29006160 от 11.08.2022 г. по описа на СРС, уведомително писмо с изх. №

9002323/17.08.2022 г. и електронна кореспонденция, се установява, че жалбоподателят не е уведомен преди началото на настоящото производство за процесното писмо.

По делото са представени решение с изх. № 9002387/25.08.2022 г., отговор от 19.08.2022 г. и приемо-предавателен протокол от 14.09.2022 г., които са във връзка с различно от процесното заявление по ЗДОИ, а именно заявление за достъп до обществена информация вх. № 29006348/17.08.2022 г.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи: Актовете, с които се предоставя или се отказва достъп до обществена информация, са индивидуални административни актове по смисъла на чл.21, ал.1 АПК, доколкото представляват волеизявление на законово оправомощен орган, с което се създават права или непосредствено се засягат права, свободи или законни интереси на отделни граждани и организации. Независимо че в оспореното писмо с изх. № 9002124/04.08.2022 г. е посочено, че се издава на основание чл. 33 ЗДОИ, настоящият съдебен състав приема, че същото представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 28, ал. 2 ЗДОИ, подлежащ на съдебен контрол по реда на чл.145 и сл. АПК вр. чл. 40 ЗДОИ.

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна, срещу административен акт, подлежащ на съдебен контрол, и в законоустановения срок по чл. 149, ал.1 АПК във вр. с чл. 40, ал. 1 ЗДОИ. Местната компетентност на настоящия съд да разгледа повдигнатия правен спор се обуславя от разпоредбата на чл. 133, ал. 1 АПК във вр. с чл. 40, ал. 1 ЗДОИ. Предвид изложеното съдът приема за неоснователно възражението на ответника за недопустимост на жалбата.

Оспореното в настоящото производство писмо е издадено от компетентен орган, съгласно представената по делото Заповед № АС-336/29.07.2022 г., като е в предвидената от закона писмена форма и за издаването му са изложени мотиви, от които заявителят е разбрал причините, поради които е извършен оспорваният отказ, с което са спазени изискванията на чл. 59 АПК и чл. 38 ЗДОИ..

Постановеният с писмото с изх. № 9002124/04.08.2022 г. отказ съдържа фактическите и правни основания за издаването му, но е незаконосъобразен, като постановен в нарушение на материалния закон и на целта на закона - отменителни основания по чл. 146, т. 4 и т. 5 АПК.

Съгласно чл. 4, ал. 1 ЗДОИ всеки гражданин на Република България има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. Кръгът на задължените по закон субекти да предоставят информация е очертан в чл. 3 ЗДОИ. В случая заявителят е субект на правото да получи исканата информация съгласно чл. 4 ЗДОИ, а ответникът е задължен субект за предоставянето ѝ – чл. 3, ал. 1 ЗДОИ.

Според легалното определение, дадено с разпоредбата на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ, обществената информация по смисъла на този закон е дефинирана като всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Тази обществена информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти.

Следователно, обществена информация съставляват всички данни относно

обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация е: официална - която се съдържа в актовете, издавани от държавните органи при осъществяване на техните правомощия (чл. 10 ЗДОИ), и служебна - информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации (чл. 11 ЗДОИ).

За да се извърши преценка дали за даден субект съществува законово регламентирано задължение за предоставяне на достъп до информация по реда и на основание ЗДОИ, е необходимо да се установи кумулативното наличие на три предпоставки. На първо място, необходимо е субектът, до който е направено искането, да е задължено лице по смисъла на чл.3 ЗДОИ. Административният ръководител на съд, в случая на Софийския районен съд, е задължено лице. Същият е задължен да предоставя обществена информация по смисъла на чл.10 и чл.11 вр. чл. 2, ал. 1 ЗДОИ, даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на съответния съд. Освен това, необходимо е търсената информация да представлява официална обществена информация или служебна информация, по смисъла на чл.10 и чл.11 вр. чл.2, ал.1 ЗДОИ и да се създава или съхранява от органа, сезиран със заявлението за достъп до информация. На последно място, необходимо е да не е предвиден специален ред в друг закон за търсене, получаване и разпространяване на исканата информация. Тези предпоставки представляват юридически факти, които поражда компетентността на органа, сезиран с искане за предоставяне на достъп до обществена информация по ЗДОИ, да се произнесе с индивидуален административен акт по направеното искане - с решение за предоставяне на достъп до обществена информация или за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация.

Исканата от заявителя информация относно броя на разгледаните дела по жалби на „Топлофикация София“ ЕАД в СРС от второ гражданско отделение, 66-ти състав – съдия М. Г. Ш. В., срещу физически лица по години, за периода от 01.01.2000 г. до 30.06.2022 г., включително, както е прието и в оспореното писмо, има характеристиките на обществена и служебна информация, съгласно чл.2, ал.1 вр. чл.11 и чл.17 ЗДОИ, тъй като се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на съда и неговата администрация. Видно от претендирания достъп до обществена информация, посочена в процесното заявление, с добиването на същата се обслужва целта, посочена в закона, като удовлетворяване на искането в пълен обем би спомогнало на заявителя да си състави информирано мнение за дейността на публичноправния субект – Софийския районен съд.

Спорът по делото се съсредоточава по въпроса дали СРС, като задължен субект по ЗДОИ, следва да представи исканата със заявлението информация, след като не събира и не води статистика относно броя и видовете дела, заведени от конкретна страна срещу конкретен вид лица в съдебния процес. Основанията за отказ да се предостави исканата информация са регламентираны в чл. 37, ал. 1 ЗДОИ, като в случая задълженият субект не се позовава на нито едно от тях. Съдът намира, че съображенията, че исканите сведения и данни не съществуват в обобщен вид, а предстои да бъдат синтезирани с оглед заявлението, в конкретния случай не обосновават постановения отказ, тъй като исканата информация е налична при сезирания орган поради факта, че се въвеждат и се обработват данни относно страните

по образуваните производства като част от дейността по администриране на делата. В тази връзка извличането или обобщаването на данни от съществуваща документация, за да се предостави информацията за броя и видовете дела, заведени от конкретна страна срещу конкретен вид лица в съдебния процес, не изисква създаването на качествено нов (по съдържание) документ като носител на информация.

Предвид изложеното и след като информацията е обществена, съдържа се и се съхранява при задължения субект, който обработва данните относно страните по образуваните производства при администрирането на делата, съответно в друг закон не е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на исканата информация, следва извода, че за ответника е възникнало задължение да я предостави на заявителя по силата на ЗДОИ. По тези съображения съдът намира, че подадената жалба е основателна и процесното писмо следва да бъде отменено изцяло като незаконосъобразно. Преписката следва да се върне на административния орган за ново произнасяне по подаденото от Я. Д. Ц. заявление с вх. № 29005320/19.07.2022 г. При новото произнасяне задълженият субект следва да синтезира съществуващата информация в обобщен вид, касаеща данните, въведени и обработени относно делата, посочени в заявлението, и съобразно получените резултати да се произнесе с мотивирано решение по постъпилото заявление.

По разноските в производството.

Предвид изхода на спора в полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в размер на 10 лв. за заплатена държавна такса и 500 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от 11.08.2022 г., като в тази връзка неоснователно е възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение, тъй като същото е в минимален размер съгласно разпоредбата на чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в приложимата ѝ предходна редакция, действала към момента на сключване на горепосочения договор. Предвид това Софийският районен съд, чийто ръководител е издал отменения акт, следва да бъде осъден да заплати разноски на оспорвания в общ размер от 510 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, 72 с-в,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Я. Д. Ц. отказ, обективиран в писмо с изх. № 9002124/04.08.2022 г. на Председателя на СРС, за предоставяне на информация по подадено заявление за достъп до обществена информация вх. № 29005320/19.07.2022 г.

ВРЪЩА преписката на Председателя на Софийски районен съд за ново произнасяне по подаденото от Я. Д. Ц. заявление с вх. № 29005320/19.07.2022 г. при съобразяване указанията по тълкуване и прилагане на закона в 14-дневен срок от уведомяването.

ОСЪЖДА Софийски районен съд да заплати на Я. Д. Ц. сумата от 510 лева, представляваща разноски по делото за държавна такса и адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно съгласно чл. 40, ал. 3 от Закона за достъп до обществена информация.

СЪДИЯ: